

Werkelijkheid in beweging

Sinds 2012 zijn Erki De Vries (°1978) & Pieter Huybrechts (°1977) bezig aan een boeiend onderzoek naar onze ervaring van ruimte. Uit eerdere presentaties bleek al het potentieel om fotografie, scenografie en architectuur te combineren. 'Evolving Spaces' in CC Mechelen is de grootste installatie die ze tot nog toe maakten. Door de schaal en eenvoud in materiaalkeuze komt de verschuivende realiteit knap tot haar recht.

Indra DEVRIENDT

Bij het betreden van de ruimte bevindt de bezoeker zich meteen in het werk. De ingang vormt een doorgang waar het actieve kijkspel begint. Het gaat om een confrontatie van jezelf met de ruimte, een intense, zintuiglijke beleving in het hier en nu. Doorgangen leveren versnipperde beelden met veel diepte op, massieve delen bieden daarentegen een rustpunt door vlakheid en verdichting. Verscholen hoekjes wekken dan weer nieuwsgierigheid op om verder te lopen, om dan te ontdekken dat het werk steeds anders is. Als kijker tasten we de ruimte af en krijgen we steeds nieuwe kijkervaringen: elk standpunt is boeiend en verrassend. "We zijn zelf voortdurend bezig met beelden maken. We nemen kijkpunten, zien wat diepte geeft en bij elkaar aansluit," vertelt De Vries. "De kijker maakt mee de beelden door zich te verplaatsen."

Erki De Vries & Pieter Huybrechts houden van de uitwisseling tussen twee- en driedimensionaal werk. Maquettes, foto's, installaties of boeken: ze komen uit elkaar voort en voeden elkaar op zoek naar nieuwe mogelijkheden om ruimtes te ervaren en vorm te geven. Bij vorige projecten waren ze nog zoekende, gebruikten ze veel materiaalsoorten en was het vaak in situ. 'Evolving Spaces' is een autonoom werk in de ruimte en voelt aan als een mature, evenwichtige installatie.

Illusies

We zien houten modules in de ruimte die refereren aan muren, deuropeningen en ramen, vloeren en plafonds zonder dat het kamers zijn. We ervaren ze als tussenruimtes waar we even vertoeven om dan weer door te lopen. Vanop afstand is het meer een geheel, een massief volume dat loskomt van de ruimte, maar opnieuw uitnodigt om erin te gaan kijken.

"We vertrekken van een kubus", zegt De Vries. "We halen die vorm uit elkaar, wat ons de mogelijkheid biedt om eindeloze variaties te maken." Het zorgt voor harmonie

binnen het geheel, waar fraai uitgewerkte vormen op uitgekende plekken in relatie tot elkaar staan. De mogelijkheid om door en rondom het werk te lopen of het vanop afstand te bekijken levert diverse perspectieven op. De vaak smalle openingen om door te kijken, breken niet alleen de achterliggende ruimtes maar ook het zicht op andere bezoekers.

Maquettes en foto's die de kunstenaars verwerken in de installatie creëren virtuele dieptes, doorgangen en hoeken. Bij de maquettes ontstaat ook een andere tijdsbeleving: alles is kleiner en passeert sneller. De foto's zijn beelden uit maquettes of de ruimte zelf die feilloos in het geheel verwerkt zijn. "De kleur is exact hetzelfde om de illusie te vergroten", aldus Huybrechts. "Gefotografeerde delen zijn enkel te herkennen doordat ze zich niet aanpassen aan uw standpunt. Het voordeel van de foto's is dat we een onrealistische richting kunnen aangeven waar nog een deel van onze constructie zou doorlopen."

Er ontstaat een wisselwerking tussen de fysieke en mentale beleving van een ruimte. De installatie evolueert naarmate de bezoeker daarin beweegt en is zo dynamisch van aard.

p. 11 (6)

Die veranderlijkheid is afhankelijk van ons standpunt en onze snelheid. Deze installatie laat voelen hoe wisselend we de werkelijkheid waarnemen en hoe vlot we illusies opnemen. Kijken is interpreteren en onze perceptie beïnvloedt en bepaalt mee onze verkleurde blik op de realiteit. We construeren wat we willen zien: niets ligt vast en verandering is altijd mogelijk.

'Evolving spaces' tot 4 juni in CC Mechelen, Minderbroedersgang 5, Mechelen. Open do-zo van 13-18 u.

In de andere zalen lopen tegelijkertijd nog twee tentoonstellingen: 'Copy Construct' gecureerd door Kasper Andreassen vertrekkend vanuit verschillende kunstenaarspraktijken en kunstwerken die gebaseerd zijn op 'reproductie' of 'kopie'. 'Bright', een internationale en collectieve totaalinstallatie op initiatief van Samuel Vanderveken samen met Stephan Jäschke, Warre Mulder, Sofie Ramos, Bonno Van Doorn en Arthur Stokvis.